

[Socialministeren]

fremsat den 13. eller den 14. januar. Det vil sige, at hvis vi ønsker forslag fra regeringens side behandlet i denne folketingssamling, er det inden denne frist.

Alternativet til at lade folketingsbehandlingen ske nu er selvfølgelig, at regeringen fremsatte de samme forslag om ikrafttræden den 1. januar 1988 den 1., 2. eller 7. oktober næste år. Det kunne vi godt have gjort, men enhver ved, at der på et eller andet tidspunkt i efteråret eller om vinteren skal være et valg, og jeg synes egentlig, at de ordførere, der kritiserer fremgangsmåden, med hånden på hjertet bør spørge sig selv: hvordan ville det blive opfattet, hvis regeringen 1 måned eller 2 måneder inden et valg fremsatte en stribe forbedringsforslag på det sociale område? Jeg kan godt høre ordet valgflæsk. Vi – og jeg – har ønsket at få disse lovforslag folketingsbehandlet og vedtaget, og det håber jeg de bliver. Jeg tror ikke, der er så små kår, når det drejer sig om forbedringer. Jeg plejer at have mange venner i sådanne sager, og det forstår jeg godt. Jeg har ønsket at se disse lovforslag vedtaget på så tidligt et tidspunkt, at man ved, hvad det drejer sig om, inden valget bliver udskrevet, at man ved, at de træder i kraft den 1. januar 1988. Den forklaring kan man lade hånt om, og man kan sige, at den hører ingen steder hjemme, for man kan ændre ikrafttrædelsestidspunktet. Naturligvis er jeg klar til at forhandle med partierne om alting, men jeg beder bare om, at man også tager dette argument med i betragtning, for det er faktisk det, der har været mit argument for en fremsættelse nu.

Aase Olesen (RV):

Den forklaring, ministeren kom med her om fremsættelsestidspunkt og ikrafttrædelsestidspunkt, synes jeg lyder ganske udmærket. Det er al ære værd, at regeringen forsøger ikke at bunke forslag sammen.

Nu er dette her jo nogle ret ukomplicerede forslag, men jeg vil alligevel godt spørge ministeren, om ikke hun tror, det bliver kompliceret at få de folk, der skal modtage erstatning i den meget lange periode, der står foran os nu, til at forstå, at de skal vente.

Jeg er ikke godt nok inde i disse forvaltningssystemer til at vide, i hvilket omfang de sociale forvaltninger eller den skaderamte selv er i stand til at sinke eller fremskynde

sager. Det kan vi måske få opklaret i udvalget, hvis ikke ministeren vil svare på det nu, men jeg kan da i hvert fald se, at det må give nogle komplikationer, hvis det er mange tusinde kroner, det drejer sig om, hvorvidt man søger om erstatning på det ene eller det andet tidspunkt.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

De tekniske fremgangsmåder i de tilfælde, fru Aase Olesen nævnte, kan jeg naturligvis heller ikke på fingrene, men lad os da få det undersøgt under udvalgsbehandlingen. Jeg kan godt se, at det er et problem, der måske kan opstå, og det skal vi gerne tale nærmere om. Men jeg tror nu nok, jeg må sige, at jeg ville vægte de menneskers interesse i, at de vidste, at lovforslaget trådte i kraft den 1. januar 1988, højere, end at de måtte opleve en regering, der fremsatte forslaget i oktober 1987 og en måned eller to senere – det tilkommer ikke mig at afgøre – udskriver valg, så lovforslaget ikke når at blive vedtaget. Det er nogle onder, man kan opveje mod hinanden. Jeg ser det personligt som et mindre onde, at man måske skal vente og sige: det er da ærgerligt, det først træder i kraft i 1988.

Men lad os se på de tekniske forretningsgange i hvert enkelt af disse tilfælde, det har jeg ikke noget imod, men jeg beder om forståelse for, hvad der har været mit synspunkt, at jeg gerne så disse lovforslag vedtaget og ligge klar også for at undgå beskyldningen om, at det var noget, man bare gjorde for at kaste det ind i en valgkamp.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det er et spørgsmål til socialministeren. Hvis valget bliver udskrevet om en måned, er dette så valgflæsk? Eller hvis valget kommer til foråret og regeringen havde tanker om først at fremsætte dette til oktober, ville regeringspartierne så ikke stå i en lidt uheldig eller kedelig situation i valgkampen, når så mange partier har tilkendegivet, at dette er en god idé? Når alt dette her er sagt – med hånden på hjertet – kunne vi så ikke blive enige om at gøre det lidt hurtigere?

Det er klart, at når det er et økonomisk problem for regeringen at få tingene til at hænge sammen, er det et endnu større øko-